

Recensie: Baba Yega the movie*

Kinepolis Antwerpen
donderdag 29 maart 2018

foto © Kinepolis Film Distribution

Recensie:

Grote verrassing bij Baba Yega the movie in zaal 20 van Kinepolis Antwerpen, een van de grotere zalen van het complex wanneer blijkt dat we maar met slechts 7 in de zaal zitten. Vier jongetjes, een koppel en ondergetekende. Verrassend in die zin dat de jongens even bij ons komen checken of ze wel in de juiste zaal zitten. Ja, dus. Baba Yega start zijn eerste week niet al te best en de vraag is of deze film in de paasvakantie wel een hit zou kunnen worden. We mogen hopen van niet, het script is gewoon te flauw "neen, niemand van de 7 moest even lachen met het over the top acteerwerk van flikken Rik Verheye als Briquet en Tom Audenaert als Pinoit. Barbara Sarafian is weliswaar verdienstelijk als Cordelia Zen, een vrouw "Cruella De Vil is nooit ver weg" die hangjongeren en kinderen die regels en wetten overtreden laat kidnappen door de spruiten, levende slakken, en peperkoek met extra peper etende Grieg (Stefaan Degand). Via dia's brainwasht en indoctrineert ze hen op militaristische wijze (een verwijzing naar de laatste wereldoorlogen). Haar motto: S.N.O.T. ('er staat snot!') wat staat voor Stiptheid, Netheid, Orde en Tucht. Uiteindelijk levert het een (voornamelijk) letterlijk én figuurlijk stomme film op.

Wanneer een van de Baba's vast komt te zitten in het ruimteschip, wordt die per ongeluk gelanceerd in plaats van vrijgelaten. Daardoor belandt ie op de aarde en probeert ie te wandelen zoals de zatlappen die hij meteen tegenkomt. De cafébaas denkt dat ie steeds een pintje wil bestellen wanneer ie het gekende duim tegen voorhoofd-gebaar doet. Maar wanneer blijkt dat ie geen geld op zak heeft, wordt ie buitengekegeld. Ondertussen zijn de andere Baba's geland om hem te zoeken. Alima (Adja Fassa in haar debuut) kan zelf niet meer praten na een fietsongeval. Zij neemt een soort vliegende webcam mee in de vorm van een piramide die de Baba's gebruiken om op verkenning te gaan. Aangetrokken door het signaal belandt een Baba in haar slaapkamer terwijl de politie te horen krijgt dat er pakken chips in de buurt gestolen zijn. De politie krijgt een melding binnen over 'een kale gabber met slechte smaak'. Briquet en Pinoit zetten de achtervolging in wanneer ze snelheidscontroles doen. Een in elkaar geknutseld voertuig met winkelkarretjes en onderdelen van moto's raast immers voorbij en een van de twee meent te hebben gezien dat ze geen gordel dragen.

Baba Yega the movie is uiteindelijk een onding geworden dat op choreografisch vlak nauwelijks weet te boeien. Een van de weinige dansjes die we aanstippen is de solo voor de muur van een oud magazijn, waarbij we ook andere Baba's in schaduw zien dansen. De prent voelt dus aan als een aaneenrijging van videoclipjes inclusief een langgerekte reclamespot (product placement van het ergelijkste soort) voor een supermarktketen, vtm nieuws, K3 ('K3 beklimt de K2' ter promotie van het nieuwe album Op naar de top) en een chipsmerk. Het script is flinterdun, 'de humor' van het genre 'Pull over!' dat de agenten roepen waarop een Baba hypersnel aan het breien slaat om vervolgens het eindresultaat naar hen te gooien - werkt voor geen meter. 'Schijt nu ne reiger' kan wellicht de Vlaamse filmgeschiedenis ingaan als een van dé dieptepunten ooit qua filmquotes.

Kortom: Baba Yega the movie is bedroevend zwak (qua niveau op verschillende vlakken) net als de special effects die vooral aantonen hoe baanbrekend een serie als Mik, Mak en Mon meer dan 30 jaar geleden was. Die promootte tenminste nog een gezond product als melk wat in deze prent van Geronimo niét het geval is. Een

gemiste kans? Over de ganse lijn, inderdaad.
< Bert Hertogs >